مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

لیکوال: ع . رشید ۲۰۲۳/۰۶/۱۰

دلته

خدایان خوشاله دي

(ناول)

اوومه‌برخه

لیکوال: ع . رشید

(۱۹۹۵ – ۲۰۰۱ کلونه)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیرلو مخکي په ځیر و لولـئ

یوه اوونی لانه وه تیره چي دزړې شهزادګی پوښتنه مي پر مغزوباندې درنه درنه کیده، له لکشمي سره مي دجمعي مبارکه شپه وټاکله چي دجمعي له لمانځه وروسته به دواړه دهغي کورته ورځو، ما په زړه کي داجوړه کړې وه چي هم به یي دحال پوښتنه
وکړم اوهم به یي هغه پوښتنه چي هغي ته خواب ورکول په دغو شپوکي ګرانه خبره وه یوڅه ړنګه بنګه ځواب کړم،هغه چي په تیرځل لیدوکي یي له ماکړې وه:
ـ داحمدشاه اومحمود دبریمنو غازیانو په خیلخانه او ټاټوبي کي یوداسي سړی نشته، چي نن سبا دغه خلک اودغه ملت له دغي بدمرغی څخه وژغوري؟
زه خو دزړې شهزادګی دغي پوښتني په ربښتیاهم له یوه ځرګند ګواښ اواندیښني سره مخامخ کړی وم، دې په دغه ټکي ټینګارکاوه چي که په افغانستان کي ددغي ګډوډی لړی اوږدیږي، دابه پرنیمه وچه اونړې باندې دتورتم یوپیرړ سیوری راټیټ کړي،
دنیمي وچي مسلمانان هسي هم دلته داوبوځګ شوي یو، که هلته هم دغه حال وي بیانو موږ هم ختم دربوله.
ربښتیا خبره خوداوه چي ما داپیره موده په دغه اړه په ذهن کي ډول ډول ځوابونه جوړول اوهیرول، کله به په زړه کي راتیره شوه چي ورته ووایم:
ـ نورهلته څوک نشته، هغه دبابا خوبونه نورله یاده وباسه...
بیابه مي زړه ته راتیره شوه:
چي سود و زیان دې په کي نه وي غمازه ولي بدوي دخلک زړونه
ځکه به مي داله ځان سره جوړه کړه:
ـ ځنګل بي زمریه نه وي... شته یاران شته، ځوانان شته، راځي... خو اوس دم درحال به دادخداي رضاوي...
خوزه پوهیدم چي زما داډول نانیولي زرګونه مرغی به هغه راسره ونه مني اونه به
دهغي دروان تسل له پاره یوپوخ پتم شي... همداوه چي زه په دغو ورځو کي ددې دغي پوښتني سره ړنګ وبنګ کړی وم، داسي چي دخپلوعادي درسونو لړی یي راته دړې وړې کړی وه...
زه دپنجشنبي په ورځ په خپل پخواني دود کالج ته لاړم، استاد لاهم ټولګی ته نه و راغلی، زما له راتګ سره سم زموږ ټولګیوالو نجونو اوهلکانو په لکشمي پسي یوې اوبلي خواته سترګي اړولي چي څنګه تراوسه نه ده راغلي، یوه دوو خو له ماڅخه دهغي پوښته وکړه، خوما دواړو ته داسي ځواب ورکړ لکه چي تاسي نه یاست خبر زه هم نه یم خبر، نه پوهیږم چي ولي؟
تریوه وخته خو مي فکرکاوه کیدای شي ګاډی یي وران شوی وی، خو وروسته وروسته معلومه شوه چي هغه رانغله، ربښتیا دالومړی ځل و، چي هغي ما ته دخپل نه راتګ په باره کي څه نه وو ویلي، کله چي تیره غرمه کورته راورسیدم ګاونډی مي راته وویل چي نن ډیرزیات تلیفونونه درته راغلل...
ما لا خپل کالي نه وو اغوستي چي بیاهم هغسي تیززنګونه راغلل، زرمي غوږی واخیسته اوغوږته مي ونیوه چي دلکشمي چغه مي ترغوږ شوه:
ـ زه یم، لکشمي... زما انا... نوره له اوپروالا سره یوځای شوه...
ددې په دغه دردمن غږ ماهم د درد احساس وکړ، دیوه ژور درد، هغه درد چي انسان یي هروخت نه شی کولای...
اوخپل دریغی مي په درد کي ورته ځرګند کړ... هغي غوږی کینوده، سترګي مي په یوازې کوټه کي دیواله ته ونیوې، لږ ګړی وروسته مي بنه پام شوچي اوښکي مي راغلي، راتویي شوې، چي په دغه شیبه کي دهغي پوښتني ځان راته راغبرګ کړ:
ـ داحمدشاه اومحمود دبریمنو غازیانو په خیلخانه او ټاټوبي کي یوداسي سړی نشته، چي نن سبا دغه خلک اودغه ملت له دغي بدمرغی څخه وژغوري؟
ددې هغه مینه رایاده شوه چي دې د دولت خان له نامه سره درلوده، له هغه نامه سره چي هغه دسوري شیرشاه د زوی اودخان جهان لودي دپلار زیب و، هغه نوم چي دهند دموسیقی پلار تان سین دهغه (دشیرشاه د زوی دولت خان) ترسیوري لاندې وځلید اووغوړید... اوزړې شهزادګی په هغه نامه باندې ان په شلمه پیړی کي هم و ویاړل...
دهغوتیرو اتلولیو، میرانو اوپښتو ته یي په خپل هغه چاپیریال کي چي څوک نه پرې پوهیږي اویانه غواړي ځان لکه یوشمیرپیښوري اردو ژبي او کابلي فارسي ژبي پښتانه پرې پوه کړي درناوی وکړ...
زماله پاره دهغي دمرګ غږزما دموردمرګ ترغږکم نه و، زرمي خپل کالي بیرته واغوستل، تکسي ته مي تلیفون وکړ، هغه هم راورسید، ډیره شیبه لانه وه تیره چي د زړې شهزادګی کورته، هغي بنګلي بنګلي ته چي نژدې دیوې نیمي پیړی رزمو اوبزمو ته یي په خپله غیره کي ځای ورکړی و، هغي بنګلي ته چي دیوه پښتون نومیالي پرتم یوروښانه څراغ اوس هلته په کي په خاموشی سره غزیدلي و اوددغي نړې درنګارنګ کلونو وروستی غاړه کي یي

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولئ

دغاړي پرځای ترتابوت راچاپیره شوي وه... هلته چي نورڅوک نه پوهیدل چي بیا به دلته هم څوک دهغه تیربرم اوپرتم کیسي له چا سره زمزمه کړي... په مړاوي ځیره ورسیدم.
هلته مي دهغو ګلونو په منځ کي دهغي پښتني شهزادګی چي احساس یي دژوند ترورروستی سلګی پوري پښتون و، وروستی ننداره وکړه اودزړه له کومي مي خپلي اوښکي اودعاوي دهغي په وړاندي چي اوس یي دخپل خالق رضاته ځان سپارلی و، وښندلي،هلته زما یوشمیرتولګیوال چي خبرشوي ووهم راغلي وو، پوجا مي ولیده، چي پرما پسي یي سترګي اړولي، رانژدي شوه، راته ویې چي ما نن څوخو ځلي تلیفونونه دروکړل، په کورکي نه وې... ماخپله خبره ورته وکړه، خودي راته وویل چي مابشام زما له لیدو پرته ولاړ نه شي، زه اوته به ګډ ځو...
جنازه دبنګلي ختیزته جومات ته څرمه ترسره شوه، په سلګونو تنه چي دلته راغلی وو، ټول دهغي په بدرګه له هغي سره هدیري ته چي ډیره لري نه وه روان شول،دهغي په جنازي کي ډیروخلکو برخه اخیستي وه، ډیره ګرانه وه چي سړی پوه شي چي څومره یي خپلوان اوڅومره نوریي دوستان وو، ما خویوازي دلکشمي پلارویپژاند، چي راغلی و، خوهیچا ته نه ښکاریده چي هغه به پښتون نه وي،هغه په ریښتیاهم ډیرخواشینی و، هغه دزړه له کومي د زړي شهزادګي په مرګ ژړل، اودهیچافکرته هم نه ورتله چي مدن لال هندو اومیم صاحبه مسلمانه ده، هلته نورو هندوانو اومسلمانانو په ګډه دهغي په مرګ ژړل، هلته سړي ته ښکاریده چي انسانیت اوسړیتوب ترهرډول ګروهي اړیکو لوړدي، دانسان غم دانسان غم دي، دانسان مرګ دانسان مرګ دی، اودانسان خوشالی دانسان خوشالی ده،انسان ژبه، ګروهه، کالی،کور کلی اوهیواد بدلولای اوله لاسه ورکولای شي خوځه چي نه شي بدلولای، هغه دده غم، خندا، ژړا،مینه اوعاطفه ده چي دي دژوند له پیله ترپایه په هرځای اوهررنګ کي یوشان بدرګه کوي... مرګ سره له دي چي هرڅوک اوهره ډله هغه ته په کرکه ګوري، په کرکه یي یادوي، نه یي خوښیږي خو یوه ورځ داسي راځي چي باید دخپل ژوند قیمتی مرغلره په همدغه بدغوني سوداګرباندي وپلوري... دژوند وروستی سوداګرهم دی دئ او هغه له هرچا په هرډول اوهره بیه چي وي اخلي، خو هیڅوک نه پوهیږي چي څه یي کوي اوپه څه برخلیک یي له هغه وروسته ور اړوي...
موږ لا په هدیره کي وو چي لمرولوید، لمر، هغه چي دهرڅه اوهرچا رازونه اویادونه ورسره دي، هغه چي هغه ورځ یي هم په یاد وه چي دغه شهزادګی په هغه ورځ دلوي نواب په کورکي په څه شان اوشوکت سره وزیږیده اوڅه خوشالی نه وي چي په هغه ورځ یي ددوي محل په سر نه و اخیستی، لمرهغي هستی چي نه یي په هغه ورځ د دي له کورنی سره په هغو پرتمینو خوښیوکي برخه واخیسته اونه یي نن هم دیوي شیبي له پاره دیوه ساده اخ په نامه شاته راوکتل، هماغه لمر، هماغي رڼایي پرهغه مهال ولویده اوموږ ټول ساړه ساړه لکه بایلي جوارګر خالي لاسونه، یو یو، دوه دوه، دري دري او...له هدیري بیرته راروان شو.
کله چي محل ته بیرته راغلم بوچا دبنګلي په دروازه کي وه، نیغ یي دلکشمي مورته وروستم، کله یي چي سترګي راباندي ولګیدي راته په کوکو شوه، داسي لکه چي په ریښتیاهم زه ددوی دکورنی کوم مهم اونژدې غړی یم، اوپه ریښتیامي کومه ډیره نژدي څوک له لاسه ورکړي ده، هغي زه په غیږکي ونیوم، اوپه چیغو چیغو کي راته وویل:
- دولت خانه زویه، زما شهزادګی مور خو ستا په لیدو سره دهندوستان ټول درانه درانه غمونه له یاده وایستل، کاشکي ته خو څوکاله پخوا راغلی وای... پرهغي ته څومره ګران وې اوتاته څومره خوشاله وه...
لیلي ته مي هم تسل ورکړ، هغه له خپل خاوند سره چي نن سهارله خارج څخه دخپلي موریه مړینه راغلی و، ولاړه وه اوهغه یي ماته راوپیژاند، نواب رحمت الله خان... چي اوس یي په کوم هیواد کي دهند داستازي په توګه دنده درلوده...
له هغوی سره مي خپله خواخوږي وښوده، لیلي په نیولي غږ راته وویل:
- دببو وروستی شیبي وې اوستا نوم... په هغه شیه چي تاسي ولاړئ خو څوځلي یي له ماپوښتنه وکړه چي:
- ددولت خان عزت وشو که نه... ما هغه ونه لید...
دهغي خاوند چي له ځیري یي پرتم ښکاریده دخدای پاماني په وخت کي په غیږ کي ونیوم اوراته وویل:
- مور خو ولاړه، لکه چي یوازي یي پرینودو هیله من یو چي ته مویوازي پری نږدی، پښتانه څه وایي؟ زما اوس فکرکارنه کوي... کیله راځه کیله به زه... (نورنه پوهیږم)....
ما تراوسه ژړلي وو، خوداسي نه چي غږ مي د زړه له اولکي دباندي ووزي، خو کله مي چي د رحمت الله خان داخبره واوریده، نو نه یوازي مي تسل ورنه کړ بلکی په ژړا مي هم زړه ښه ورسره تش کړ...ښایسته شیبه ورسره ودریدم، څه خبري مي هم ورسره وکړې... په تلوتلو کي یي بیا ترغوږ راتیره کړه چي هغه سندره څنګه ده؟ خوله مي یي غوږ ته ورنږدي کړه اوله هغي سره سم مي دم ګړی خدای پاماني ورسره وکړچي:

مینه په تلو راتلو زیاتیږي
کله راځه کله به زه درځم مینه...

پاتي لري

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیرلو مخکي په ځیر و لولـئ